

Šokující informace o tom, jak probíhala v EU jednání ke smlouvám, které povedou k totální ztrátě suverenity a vytvoření jednoho superstátu

 necenzurovanapravda.cz/2023/11/sokujici-informace-o-tom-jak-probihala-v-eu-jednani-ke-smlouvam-ktete-povedou-k-totalni-ztrate-suverenity-a-vytvoreni-jednoho-superstatu

6 listopadu, 2023

Jak již víte, tak zhruba za dva týdny se má hlasovat k návrhům, které jednotlivým evropským zemím již s konečnou platností odeberou poslední zbytky suverenity, včetně práva veta.

O všem tedy bude rozhodovat Německo s Francií, zatímco zbytek zemí bude mít povinnost se podřídit. Tyto snahy o vytvoření superstátu byly patrné dlouhodobě, vlastně už od prvotních pokusů o zřízení Ústavy EU až po neméně ničivou Lisabonskou smlouvu, která byla jen náhradou této Ústavy.

Cílem je samozřejmě zřízení fašistického superstátu, který by byl plně ovládán z Bruselu.

Polský europoslanec detailně vypovídal o tom, jakým způsobem celý proces předání suverenity do rukou Bruselu – respektive největších zemí EU – probíhal.

Výbor pro ústavní záležitosti Evropského parlamentu přijal 25. října rezoluci se zprávou obsahující dalekosáhlé změny ve smlouvě, kterou vypracovala takzvaná Verhofstadtská skupina, tým vedený belgickým eurofašistou Guyem Verhofstadtem.

Polský europoslanec Jacek Saryusz-Wolski vysvětluje, proč má tento poslední pokus o transformaci Evropské unie v nedemokratický superstát, který popisuje jako tichý puč s komunistickými kořeny, reálnou šanci na úspěch, pokud nebude rychle zastaven.

Na dotaz, zda mohou některé země tyto plány zablokovat, odpověděl:

„Musíme vzít v úvahu zkušenosti s Ústavní smlouvou. Odpůrců bylo mnoho a nakonec, pod tlakem a vydíráním, dokonce i ta nejvzdorovitější, Británie, souhlasila.

Tato smlouva byla zablokována pouze dvěma referendy, a to v Nizozemsku a ve Francii. Teprve poté bylo od této smlouvy upuštěno. Nakonec však byla přijata ve zkrácené podobě a přejmenována na Lisabonskou smlouvu.

Historie ústavní smlouvy tedy dokazuje, že i ti nejodolnější pod tlakem časem ustupují.

Tlak je zde velmi velký a nástroje, které má Evropská komise k dispozici, jsou mnohem silnější než v době, kdy se snažila prosadit Ústavní smlouvu.

Tehdy Komise nemohla blokovat finanční prostředky, jak to dělá dnes. Nemohla například postavit členský stát proti zdi na základě vykonstruovaných obvinění týkajících se takzvaného právního státu.

Arzenál prostředků vydírání ze strany EU je dnes mnohem větší a aktivně se používá.

Například italská premiérka Giorgia Meloniová nechtěla hlasovat pro imigrační a relokační balíček, protože věří, že je nutná námořní blokáda, nikoli tento typ neúčinného opatření.

Bylo jí však vyhrožováno, že bude zablokována tranše italských fondů obnovy, a ona se tomuto tlaku podvolila, protože riskovala, jak víme, útok finančních trhů na Itálii.

A jak se vlastně na nových smlouvách EU pracovalo?

Polský europoslanec Jacek Saryusz-Wolski byl v tomto Verhofstatově týmu, který pracoval na zprávě o návrzích Evropského parlamentu na změnu Smluv. Řekl, že z týmu na protest odešel.

A proti čemu konkrétně protestoval?

„Proti této konečné formulaci a nedostatečnému respektování principu konsensu. Na zprávě jsme pracovali od července 2022 do července 2023. Byly to stovky hodin vyjednávání. Bylo tam šest zástupců šesti politických skupin, včetně mě jménem skupiny Evropských konzervativců a reformistů (ECR). Skupina Identita a demokracie nebyla vůbec k jednání vpuštěna.“

Tedy jak vidíte, přesně to je „demokracie“ podle EU. Skupina, která se Bruselu nehodí, je blokována – a nesmí se vyjednávání účastnit. EU jednoduše vyřadila miliony voličů z jakéhokoli rozhodování.

Europoslanec dále vysvětluje:

„Jedná se o takzvanou politiku „cordon sanitaire“, kterou prosazují ostatní skupiny, od středopravicové EPP až po krajní levici. Pokud jde o šest zpravodajů, Konference předsedů rozhodla, že bude šest

spoluzpravodajů, tj. že se bude uplatňovat zásada konsensu. To znamená, že se očekávalo, že se všichni shodnou na konečné verzi.

Jako jediný z těchto šesti spoluzpravodajů jsem protestoval proti různým řešením, bohužel, neúspěšně. Navrhl jsem i jiná řešení, jako je subsidiarita Soudního dvora Evropské unie složená z předsedů národních ústavních soudů nebo postup červené karty, v jehož rámci by polovina vnitrostátních parlamentů mohla zastavit legislativu v Evropské komisi atd.

To vše bylo odmítnuto a princip „konsensu šesti spoluzpravodajů“ byl změněn na „konsensus mínus jedna.“ Jinými slovy, pět dalších politických skupin se dohodlo na věcech mezi sebou a ECR byla nakonec také umístěna do rámce cordon sanitaire. Proto jsem jménem své skupiny zabouchl dveře.“

Vše tak mezi sebou dohodly ty skupiny, které jsou otevřeně probruselské. Vyřazena byla ihned skupina, která je otevřeně proti EU, později však i mírní euroskeptici.

Europoslanec k novým smlouvám EU mimo jiné říká:

„Rezoluce je sama o sobě „odlehčenou“ verzí, verzí, která je záměrně falšována, aby zakryla skutečný radikalismus toho, co je obsaženo na 110 stranách zprávy.

Pokud jde o Konferenci o budoucnosti Evropy, kde mělo být znění dohodnuto, byla to jen příprava. Sešlo se osm set zástupců takzvané občanské společnosti.

Byli podrobeni koučování a formátování s pomocí neziskovek Sorosova typu, aby jim bylo do úst vloženo poselství, že bruselský establishment chce vyjít vstříc širší veřejnosti.

To nemělo nic společného s veřejnou konzultací. Byla to jen zástěna, kulisa, Potěmkinova vesnice postavená tak, aby bylo co vyvolat. Ve skutečnosti byl obsah konference napsán v kancelářích Evropské komise a Spinelliho skupiny.

Stojí za zmínku, že v usnesení Evropského parlamentu se jeho autoři odvolávají na Ventotene Manifest Altiera Spinelliho, italského trockistického komunisty.

Jeho manifest je citován jako první, Schumanovo prohlášení je na druhém místě. To jasně ukazuje, že tato myšlenka změny smlouvy o EU je zakořeněna v komunistické marxistické vizi Evropy, kde jsou národní státy rušeny a kde demokracie v podstatě neexistuje.

Stačí si přečíst, co na toto téma napsal Spinelli. Schuman prohlásil, že jeho myšlenkou je spojit země za účelem vytvoření superstátu, a myšlenka Unie jako superstátu má svůj původ v konceptech, které Spinelli odhalil ve Ventotenském manifestu.

Říká, že odvozuje svou vizi a jistotu toho, co je třeba udělat, z vědomí, že reprezentuje nejhlubší potřeby moderní společnosti, a ne z nějakého předchozího uznání vůle lidu, která dosud neexistuje.

Tímto způsobem vydává základní směrnice nového řádu, první společenské disciplíny zaměřené na nezformované masy. Touto diktaturou revoluční strany bude vytvořen nový stát.

To je čistý bolševismus! Tato budoucí demokracie, stejně jako komunismus, má být vedena diktaturou revolučních stran. Manifest z Ventotene dále říká, že to bude stabilní federální stát s evropskou armádou atd.

Řekněme si to jasně: tento projekt reformy smluv EU je komunistický a odmítá Schumanovu křesťansko-demokratickou koncepci. Spinelliho skupina, která je spoluautorem návrhů, je neformální skupinou v

Evropském parlamentu s desítkami poslanců Evropského parlamentu. Tvrdí, že jsou federalisté, ale jejich projekt je ve skutečnosti antifederalistický.

Pokud se ve federaci podíváte na Německou spolkovou republiku, Švýcarsko nebo Spojené státy, jsou si jednotlivé části federace rovny nebo téměř rovny. Každý stát ve Spojených státech má v Senátu dva zástupce. Německé spolkové země mají ve Spolkové radě téměř stejné zastoupení. Totéž platí o Radě států ve Švýcarsku.

Naproti tomu v Evropské unii je hlasovací váha členských států úměrná počtu obyvatel. Takže to není jen antidemokratický projekt, ale také antifederalistický, i když si říkají federalisté. Ve skutečnosti jsou daleko od federálních konceptů. Jsou to centralizátoři.

Jedná se o jakousi skupinu politických ideologů, z nichž některé bych dokonce nazval fanatiky, kteří chtějí vybudovat superstát na troskách národních států, kde bude politická oligarchie vládnout nezodpovědně a vymkne se demokratické kontrole občanů.“

Tolik v kostce informace od politika, který se po nějakou dobu účastnil konzultací, než sám znechuceně odešel.

Nakonec lze zkonstatovat, že pokud jste voliči některých z vyřazených skupin (ID, ECR), pak jste byli sami předem vyřazeni z demokratického rozhodování.

Pokud jste pak volili politiky z ostatních skupin, v podstatě jste dali superstátu zelenou. Konkrétně právě eurofašista Verhofstat patří k Macronově skupině, která je u našich voličů nejoblíbenější.

Na závěr připomínám, že hlasování v plénu je plánováno na 22. listopadu a formálně zahájí proceduru změny stávajících smluv.

Pravděpodobně ještě týž den vás budu samozřejmě informovat o tom, jak kdo hlasoval...

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 17 Průměrně: 5]